

Συνέχιση των εργασιών του ΙΑ΄ Πανελληνίου Λειτουργικού Συμποσίου (21/10/2009).

Συνεχίσθηκαν σήμερα 20 Οκτωβρίου οι εργασίες του ΙΑ΄ Πανελληνίου Λειτουργικού Συμποσίου Στελεχών Ιερών Μητροπόλεων, το οποίο διοργανώνει η Ιερά Μητροπολιτική Επιτροπή, στα Μελισσιάτικα, Νέας Ιωνίας Βόλου. Γενικό θέμα του Συμποσίου, το οποίο έχει θέσει υπό την αιγίδα του ο Μα είναι: «ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΑΓΩΓΗ «Μυσταγωγών Σου Κύριε τους μαθητάς εδίδασκας λέγων» (Ιδιόμελον της Ακολουθίας του Όρθρου της Μεγάλης Πέμπτης).

Στη Δεύτερη Συνεδρία με προεδρεύοντα τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σισανίου και Σιατίστης κ. Παύλο, μίλησαν οι παρακάτω αναφερόμενοι με τα εξής θέ

Ο πρώτος εισηγητής Ελλογιμώτατος κ. Παναγιώτης Σκαλτσής, Αναπληρωτής Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ανέπτυξε

Ο Ελλογιμώτατος Εισηγητής εμπεριστατωμένα ανέφερε ότι:

α) «Η βαπτισματική αγωγή στην αρχαία Εκκλησία περιελάμβανε τη γνώση της Αγίας Γραφής, την εμβάθυνση στο Σύμβολο της Πίστεως και δογματικές αλήθι και μετάνοια για τον πρότερο βίο, τη νοσηματοδότηση αυτού του αθλήματος με την εμπιστοσύνη στην αγάπη και τη φιλανθρωπία του Θεού, τη θεολογική α τη συνεχή προτροπή προς όσους ανέβηκαν το βάπτισμα να βαπτισθούν το συντομότερο προκειμένου να δώσουν νόημα στη ζωή τους.

β) Η εξέλιξη που ακολούθησε μετά τον 5ο αι, με την γενίκευση του νηπιοβαπτισμού, δημιούργησε νέα δεδομένα και νέες προκλήσεις όπως είναι η εκκοσμίκε των συμβόλων και γενικά των τελομένων κατά το βάπτισμα.

γ) Η Εκκλησία με το θησαυρό της παραδόσεώς της, την ελευθερία και το θεολογικό δυναμικό της, έχει τις προϋποθέσεις να αντιμετωπίσει αυτές τις προκλήσ δέουσα πνευματική και εκκλησιολογική ευαισθησία όσον αφορά το μυστήριο του βαπτίσματος και τη σημασία του για την ενότητα της πίστεως και την ολι του Χριστού» >(Εφ.4,13)>.

Ο δεύτερος εισηγητής Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Ιωάννης Σκιαδαρέσης, Επίκουρος Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θ ομιλητής τόνισε ότι: «Με αφητηρία το γεγονός ότι η ίδια η Ευχαριστία, με αυτό που είναι από τη φύση της, άγει, καλύτερα από οτιδήποτε άλλο τους πιστο τόσο στο τι δέον γενέσθαι για την καλύτερη αγωγή των πιστών, όσο στην ίδια την Ευχαριστία, όπως αυτή παρουσιάζεται στην Κ. Διαθήκη.

Η εισήγηση, κατ' αρχάς, υπέδειξε τα σημεία εκείνα στα οποία προβάλλεται η διδασκαλία για τη θεία Ευχαριστία ή περιγράφεται ως πράξη της πρώτης εκκλ ρήμα «αγιάζω», που χαρακτηρίζει την επιθυμία του Χριστού να αφιερωθεί και να αυτοπροσφερθεί στον Πατέρα, με σκοπό και αυτοί να προσφερθούν, επικέν μέρους του Χριστού ευχαριστία του Πατέρα για τις τροφές που παρατίθενται στους συνδαιτυμόνες του και στην εντολή να επαναλαμβάνουν την πράξη αυ και υιοθετώντας την κενωτική-θυσιαστική αγάπη του. Ακολούθως, αναφέρθηκαν περιπτώσεις επίδειξης αντιευχαριστιακού ήθους σε άμεσες ή έμμεσες ευχ στην Κόρινθο κ.λ.π.)».

Εν συνεχεία και, με βάση την περί ευχαριστίας εικόνα της Κ. Διαθήκης, αναφέρθηκε «στο πως αυτή την εμφανίζει. Εδώ τονίσθηκε ότι η ευχαριστία εμφανίζε Θεού, το ευφρόσυνο μυστήριο του Γάμου του Θεού με το νέο λαό του, το μυστήριο όπου επιγινώσκειται ο Χριστός, το μυστήριο που προσεγγίζεται δια του ι θανάτου. Παράλληλα απαριθμήθηκαν οι επιδόσεις των πιστών εντός του χώρου της ευχαριστίας : Αναφέρθηκαν οι οικονομικές συνεισφορές υπέρ των ασφ περίγυρο, ο χώρος συνάντησης του ανθρώπου με την κτίση κ.λ.π.».

Συμπερασματικά παρουσιάστηκαν τα βασικά γνωρίσματα του ήθους των ιερών της Αποκάλυψης, όπως αυτός σφυριλατείται μέσα στην ευχαριστία.

Ο τρίτος εισηγητής Ελλογιμώτατος κ. Γεώργιος Φίλιας, Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών παρουσίασε το θέμα : «Η λειτουργικ τόσο στο γεγονός της ορθής προετοιμασίας των μελλονύμφων για τη συμμετοχή στο μυστήριο του γάμου, μέσα από την κατάλληλη λειτουργική αγωγή, ό μυστήριο του Ευχλαίου και των λοιπών αγιαστικών ακολουθιών. Μεταξύ των άλλων τόνισε ιδιαίτερα τα εξής. 1) Υπάρχουν προβλήματα που έχουν άμεση όπως είναι η τάση εκκοσμίκευσης των Ιερών Μυστηρίων, η παρεμβολή αρνητικών λαϊκών εθίμων, τα σύγχρονα "φιλελεύθερα" νομικά πλαίσια συμβίωσσε Επιτακτική καθίσταται η ανάγκη για ανάδειξη του Ιερού Ναού στις συνειδήσεις των πιστών ως του κατεξοχήν τόπου της λειτουργικής αγωγής στο μυστι ηθικής και πνευματικής τελείωσης, της κατανόησης ότι τα δύο πρόσωπα των μελλονύμφων ενώνονται "εις σάρκα μίαν". 3) Υπάρχουν τρόποι και μέσα με τ Ιερών Μυστηρίων του Γάμου και του Ευχλαίου, όπως και των λοιπών αγιαστικών ακολουθιών. Τέτοιοι τρόποι και μέσα είναι α. η ερμηνεία των συμβόλου εσατολογίας του γάμου και δ. η ποιμαντική αξιοποίηση της πατερικής και εκκλησιαστικής γραμματείας.

Συμπερασματικά, κατέληξε στη διατύπωση μερικών γενικών προτάσεων για την ανάπτυξη της σύγχρονης ορθόδοξης ποιμαντικής διακονίας των μελλονύμφ

Μετά το σύντομο διάλειμμα επαναλήφθηκαν οι εργασίες με την Τρίτη Συνεδρία υπό την προεδρία του Ελλογιμωτάτου κ. Γεωργίου Φίλια, Καθηγητή της Θεολο

Ο πρώτος εισηγητής Ελλογιμώτατος κ. Συμεών Πασχαλίδης, Αναπληρωτής Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ανέπτυξε των αγίων».

Ανεφέρθη διεξοδικώς στο σημαντικό ρόλο που διαδραματίζει στη λειτουργική αγωγή των πιστών το εκκλησιαστικό εορτολόγιο, με την σύσταση των δεσπ στο εκκλησιαστικό σώμα την αγιοτριαδική πίστη της Εκκλησίας και τη βιωματική σύνδεση των πιστών με τους αγίους. Επίσης, υποστήριξε ότι ο χαρακτή "ανάμνησις" των εορταζομένων γεγονότων και προσώπων προήλθε τους πιστούς στη μίμηση των αγίων και συνέβαλε με δυναμικό τρόπο στην αναβίωση πρώτους χρόνους της ιστορίας της Εκκλησίας, πρότυπα για τα μέλη της Εκκλησίας. Με τον ίδιο παιδαγωγικό τρόπο λειτουργούν και τα αγιολογικά κείμενα, και για την ιδιαίτερη συμβολή τους στη λειτουργική διαπαιδαγώγηση των πιστών. Μεταξύ αυτών ιδιαίτερη θέση κατέχει στη λατρεία της Εκκλησίας το Σ κείμενο λειτουργικής αυτογνωσίας για τους πιστούς, το οποίο οφείλουμε και σήμερα να επαναεξιοποιήσουμε στο πλαίσιο της λατρείας. Εξίσου αξιοποιήσιμη την οποία δύνανται οι ποιμένες να χρησιμοποιήσουν κατά την επ' εκκλησίας διδασχία των πιστών.

Ακολούθησε η Εισήγηση του Αιδεσιμολογιώτατου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Κωνσταντίνου Καραϊσαρίδη, Επίκουρος Καθηγητή της Θεολογικής Σχολής του Πσ παιδεία θανάτου των πιστών». Ο ομιλητής υπογράμμισε, μετά τα απαραίτητα εισαγωγικά, στα οποία τονίσθηκε η σημασία του θέματος, ότι "ενδεικνύεται η αποτυπώνεται στα γεγονότα και τη διδασκαλία της Αγίας Γραφής. Αξίζει να δίδεται ιδιαίτερη έμφαση στο πρόσωπο του Χριστού, που είναι και το κύριο ε γεγονός απορρέουσα παιδεία θανάτου της Εκκλησίας.

Στη συνέχεια ο ομιλητής αναφέρθηκε στα δύο βασικά μυστήρια της Εκκλησίας, που είναι το βάπτισμα και η θεία ευχαριστία, ως δρόμους εμπειρικής-βιωμ υπόλοιπα ιερά μυστήρια, στις ακολουθίες του νυχθημέρου και άλλες περιστατικές ευχές και ακολουθίες.

Ακολούθησε εποικοδομητική συζήτηση και η καθιερωμένη μεσημβρινή διακοπή όπου προσφέρθηκε το Γεύμα.